

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 121.538 van 9 juli 2003
in de zaak A. 128.220/VII-28.142.**

In zake : de stad AALST,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 82-84

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
OOST-VLAANDEREN.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de stad Aalst op 18 oktober 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 augustus 2002 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 22 januari 1996, waarmee aan Emiel BOEYKENS de milieuvergunning wordt geweigerd voor het exploiteren van een rundveebedrijf, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Aalst, afdeling 10, sectie D, nrs. 110 l 2 en 110 m 2, aan de Klaarhagestraat te 9310 Aalst, wordt ingewilligd en de vergunning wordt verleend;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROVOOST, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 14 april 2003, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 12 mei 2003;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris G. NEIRYNCK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De feiten

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Op 15 november 1995 dient Emiel BOEYKENS bij de stad Aalst een milieuvergunningsaanvraag in voor het "houden van 20 zuigkoeien en 25 mestkalveren in een open loopstal gelegen in het landschappelijk waardevol landbouwgebied" (rubriek 9.5.c.1) en het "stapelen van 200 m³ dierlijk mest in de loopstal" (rubriek 28.2.c.1). De stal zou gelegen zijn aan de Klaarhaagstraat te Meldert-Aalst, op de kadastrale percelen afdeling 10, sectie D, perceelnummers 110/L/2 en 110/M/2. Bij het voorwerp van de aanvraag wordt aangekruist : "de exploitatie van een nieuwe inrichting".

1.2. De aanvrager maakt in het aanvraagformulier geen melding van vroeger verleende exploitatie- of milieuvergunningen en voegt ook geen afschrift van zulke vergunningen bij. Bij de aanvraag is geen situeringsplan van de geplande inrichting t.o.v. de aanpalende percelen gevoegd, en uit geen enkel plan, noch uit enig ander bij de vergunningsaanvraag gevoegd document blijkt dat de aanvrager reeds een rundveehouderij, gelegen aan de Klaarhaagstraat te Meldert, zou exploiteren.

Pas in de loop van de behandeling van de aanvraag zal blijken dat op 16 november 1978 aan de aanvrager door het college van burgemeester en schepenen een vergunning bij aktename werd verleend voor een termijn van dertig jaar voor het exploiteren van een veebedrijf omvattende 10 melkkoeien, 4 runderen en 1 stier in de Klaarhaagstraat 15, momenteel 21; dit is aan de overkant van de straat ten opzichte van de inrichting die het voorwerp uitmaakt van de aanvraag van 15 november 1995.

1.3. Uit de vergunningsaanvraag blijkt dat voor de inrichting een bouwvergunning vereist is en dat de bestendige deputatie op 14 september 1995 een bouwvergunning verleende voor het bouwen van een stal en een bedrijfswoning. Na beroep door de gemachtigde ambtenaar heeft de bevoegde minister de bouwvergunning geweigerd op 19 augustus 1996. De Raad van State heeft deze weigering vernietigd bij arrest nr. 73.297 van 27 april 1998. Op 18 juni 2002 heeft alsdan de bevoegde minister de bouwvergunning verleend.

1.4. In het kader van het openbaar onderzoek wordt één schriftelijk bezwaar ingediend. Daarin is onder meer vermeld dat de aanvraag een manoeuvre zou zijn van Emiel BOEYKENS om een woning te kunnen bouwen voor zijn dochter in een zone die er niet voor bestemd is, en waarvoor hij reeds vroegere aanvragen heeft gedaan, wat hem meerdere malen is geweigerd. De nieuwe boerderij zou volgens de indiener van het bezwaar een uitzonderlijk mooi landschap aantasten, de stal in betonplaten zal in de onmiddellijke omgeving van het beschermd "Faluintjesgebied" komen te liggen, wat het uitzicht van gans de omgeving zal schaden.

1.5. Op 22 januari 1996 weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst de gevraagde vergunning op grond van artikel 5.9.3.1., §§ 1 en 2, van Vlarem II.

1.6. De aanvrager stelt bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een administratief beroep in tegen dit weigeringsbesluit.

Er wordt onder meer op gewezen dat de aanvraag betrekking heeft op de verandering van een bestaande inrichting (vergund op 16 november 1978) door wijziging en toevoeging, en dat zij verenigbaar is met artikel 5.9.3.1 van Vlarem II.

1.7. Op 18 juli 1996 verleent de verwerende partij de gevraagde vergunning.

1.8. De verzoekende partij dient tegen die beslissing een annulatieberoep in.

Bij arrest nr. 105.333 van 28 maart 2002 wordt de op 18 juli 1996 verleende vergunning door de Raad van State vernietigd, om volgende reden :

"Overwegende dat, niettegenstaande alle elementen in het aanvraagdossier aangeven dat een vergunning voor een nieuwe inrichting werd aangevraagd, de verwerende partij zonder enige motivering uit het beroepschrift van de tussenkomende partij overneemt dat de vergunningsaanvraag betrekking heeft op de

verandering van een bestaande inrichting, namelijk 'een eerder beperkte uitbreiding van een klein bedrijf'; dat aldus de verwerende partij zich over een andere geherkwalificeerde aanvraag heeft gebogen dan deze die in eerste aanleg behandeld werd; dat geenszins blijkt dat het om een evidente rechtzetting van een louter materiële vergissing zou gaan, vermits in de vergunningsaanvraag geen inlichtingen werden verstrekt en de tussenkomende partij geen documenten voegde die nodig zijn bij de aanvraag voor een verandering van een bestaande inrichting zoals o.m. de opgave van alle perceelnummers, melding van de verleende exploitatie- of milieuvergunningen en afschrift ervan, een situeringsplan van de geplande inrichting t.o.v. de bestaande inrichting; dat bovendien de geplande inrichting en de inrichting die op basis van een vergunning uit 1978 wordt geëxploiteerd, door een openbare weg zijn gescheiden en afzonderlijke nutsvoorzieningen hebben, zodat een aparte exploitatie goed mogelijk is; dat dergelijke cruciale herkwalificatie die er toe leidde dat de gevraagde vergunning werd verleend, terwijl zonder die herkwalificatie de vergunning diende te worden geweigerd op grond van het toendertijd geldend artikel 5.9.3.1. van Vlarem II, wel degelijk het openbaar onderzoek en de adviesverlening in eerste aanleg uitholt; dat het immers niet is uitgesloten dat indien de administratie in eerste aanleg het aanvraagdossier had omschreven als betrekking hebbend op de verandering van een bestaande inrichting, het niet zou zijn uitgesloten dat omwonenden die omschrijving zouden hebben betwist, aanvoerende dat het om een nieuwe inrichting gaat die door een openbare weg is afgescheiden van de andere inrichting waarover de tussenkomende partij beschikt; dat bovendien de adviesverlenende instanties niet de mogelijkheid hebben gekregen om te onderzoeken of een verandering van de inrichting, waarvoor een andere regelgeving geldt, wel aanvaardbaar is; dat nochtans het bestuur milieuvergunningen in zijn advies er op had gewezen dat 'dergelijke koerswijziging (...) niet (kan) worden aanvaard omdat een verandering niet werd aangevraagd en dus ook de noodzakelijke inlichtingen zoals opgave van alle perceelnummers, afschrift van de lopende exploitatievergunning, enz., ontbreken'; dat voortgaande op de ingediende vergunningsaanvraag de verzoekende partij terecht van oordeel is dat het in casu niet ging om de verandering van een bestaande inrichting zoals bedoeld in artikel 5.9.3.1., § 1, van Vlarem II; dat daartoe een nieuwe vergunningsaanvraag moest worden ingediend; dat dienvolgens vooralsnog niet aan de orde is de vraag of de in 1978 vergunde inrichting van de tussenkomende partij, gelegen aan de overzijde van de straat, als een bestaande inrichting in de zin van evengenoemde bepaling te beschouwen is en of een verandering van die inrichting op de geplande plaats wel kan; dat het eerste middel in de besproken mate gegrond is (...)"

1.9. Daarop wordt de procedure van het administratief beroep hervat. Volgende adviezen worden verleend:

- de afdeling milieuvergunningen adviseert gunstig, met voorbehoud voor de wetgeving inzake meststoffen, waarvoor wordt verwezen naar de Vlaamse Landmaatschappij;
- de afdeling ROHM adviseert gunstig;
- de Vlaamse Landmaatschappij adviseert ongunstig;
- de provinciale milieudeskundige adviseert ongunstig;
- de provinciale milieuvergunningscommissie adviseert ongunstig.

1.10. Met de bestreden beslissing van 14 augustus 2002 wordt de gevraagde vergunning verleend aan Bart VAN DEN EYNDE, de schoonzoon van de oorspronkelijke aanvrager, die de exploitatie in 2000 heeft overgenomen.

In de motivering wordt uitdrukkelijk aangegeven dat de aanvraag niet voldoet aan de bepalingen van artikel 33ter, § 1, 1°, van het meststoffendecreet :

"Overwegende dat, rekening houdende met de vergunde mestproductie en het feit dat de exploitant voor de vestiging aan de Klaarhagestraat z.n. niet beschikt over een milieuvergunning, niet wordt voldaan aan alle bepalingen van artikel 33ter, §1, 1° van het Mestdecreet en van de artikelen 2 en 3 van het Vergunningenbesluit van 5 oktober 2001 om volgende redenen :

- de inrichting is geen bestaande veeteeltinrichting;
- de vergunningsaanvraag houdt een stijging van de vergunde mestproductie in;
- er wordt niet voldaan aan de bepalingen van het Mestdecreet inzake de jaarlijkse aangifteplicht";

Desalniettemin wordt de vergunning verleend, met volgende motivering :

"Overwegende dat uit billijkheidsredenen de milieuvergunning toch kan verleend worden daar de exploitant pas 6 jaar later zijn definitieve bouwvergunning heeft bekomen en hij in 1996 een milieuvergunning had kunnen bekomen, aangezien artikel 5.9.3.1, §2 van Vlarem II (inzake bedrijfsverplaatsingen) niet van toepassing kon gesteld worden op de voorliggende aanvraag; dat de verplaatsing eigenlijk een milieuhygiënische verbetering inhield;

Overwegende dat op 12 juli 2002 de Vlaamse minister van Leefmilieu, mevrouw V. DUA, ook om billijkheidsredenen in beroep de milieuvergunning verleende voor de exploitatie van een landbouwbedrijf (AMV/00123587/1000) (...);

2. De gegrondheid van het beroep

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel aanvoert wat volgt :

"Eerste middel genomen uit de schending van artikel 33ter, § 1, 1°, c) van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen (hierna meststoffendecreet genoemd) , van artikel 2, § 2, van het besluit van de Vlaamse regering dd. 5 oktober 2001 tot uitvoering van artikel 33ter van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (hierna vergunningenbesluit genoemd), van artikel 5.9.3.1. §1 van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna Vlarem II genoemd) en met overschrijding van macht,

doordat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen in strijd en in weerwil met de in het middel aangehaalde decretale en reglementaire bepalingen aan Bart VAN DEN EYNDE een milieuvergunning heeft verleend van het exploiteren van een rundveebedrijf aan de Klaarhaagstraat z.n. te 9310 Aalst (Meldert) op de kadastrale percelen bekend onder Aalst (Meldert), afdeling 10, sectie D, perceelnummers 110L2 en 1 10M2 met als onderwerp 45 runderen, waarvan 25 runderen jonger dan 1 jaar en 20 andere runderen en een opslag van 200 m³ vaste dierlijke mest,

terwijl het voorschrift van artikel 33ter, § 1, c) van het meststoffendecreet, van artikel 2, § 2, van het vergunningsbesluit dd. 5 oktober 2001 en van artikel 5.9.3.1. § 1 van Vlarem II aan de vergunningverlenende overheden verbod opleggen om een milieuvergunning te verlenen voor een nieuwe veeteeltinrichting behoudens de in deze bepalingen vermelde uitzonderingen waaraan echter in casu niet is voldaan.

Toelichting.

1.1. Het besluit van de bestendige deputatie van 18 juli 1996 gaat er van uit dat de aanvraag betrekking heeft op de verandering van een bestaande inrichting met name 'een eerder beperkte uitbreiding van een klein bedrijf'. Dit besluit is middels het arrest nr. 105.333 van Uw Raad van 28 maart 2002 vernietigd. Uit de overwegingen van dit vernietigingsarrest blijkt onomstotelijk dat de milieuvergunningsaanvraag betrekking heeft op een nieuwe inrichting.

In de thans bestreden beslissing eerbiedigt de bestendige deputatie, met betrekking tot de kwalificatie van de vergunningsaanvraag, het gezag van gewijsde van het vernietigingsarrest. Het besluit stelt immers 'dat (...) uit het dossier blijkt dat in de oorspronkelijke vergunningsaanvraag bij het voorwerp van de aanvraag de vermelding 'de exploitatie van een nieuwe inrichting' werd aangekruist; dat, overeenkomstig de overwegingen van het vernietigingsarrest dd. 28 maart 2002 van de Raad van State, deze kwalificatie ook bij de behandeling van het beroep moet worden gehanteerd (...) ', en verder 'dat, overeenkomstig de overwegingen van het vernietigingsarrest dd. 28 maart 2002 van de Raad van State, de Bestendige Deputatie bij de behandeling van het beroep gebonden is aan de kwalificatie die de exploitant aan zijn aanvraag heeft gegeven bij de indiening bij het College van Burgemeester en Schepenen van Aalst'.

Tevens wordt verwezen naar het advies van de Vlaamse Landmaatschappij van 24 mei 2002 waarin bevestigd wordt dat de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd dient beschouwd te worden als een nieuwe veeteeltinrichting.

De aanvraag heeft derhalve noch betrekking op het veranderen, noch op de delokalisatie van een bestaande inrichting. De bestendige deputatie moest dus bij de beoordeling van de milieuvergunningsaanvraag onderzoeken of het haar al dan niet toegelaten was, en desgevallend onder welke voorwaarden, voor een nieuwe veeteeltinrichting een vergunning te verlenen.

1.2. Naar luidt van artikel 5.9.3.1. van Vlarem II is het verder exploiteren, het exploiteren en/of het veranderen van een veeteeltinrichting uitsluitend toegelaten onder de voorwaarden bepaald in het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen en de daarbij horende uitvoeringsbesluiten. Het voldoen aan deze voorwaarden moet blijken uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij verstrekt in het kader van de milieuvergunningsprocedure.

Door de Vlaamse Landmaatschappij werd op 24 mei 2002 advies uitgebracht. In dit advies komt dit gespecialiseerd overheidsorgaan tot de conclusie dat de aanvraag betrekking heeft op een nieuwe inrichting en dat niet voldaan is aan het bepaalde in artikel 33ter, § 1, 1° van het meststoffendecreet en aan artikel 2, § 2, van het vergunningsbesluit dd. 5 oktober 2001 zodat geen vergunning kan worden verleend.

In het bestreden besluit treedt de bestendige deputatie dit advies bij. Het besluit overweegt desbetreffend dat '(...) rekening houdend met de vergunde mestpro-

ductie en het feit dat de exploitant voor de vestiging aan de Klarhaagstraat z.n. niet beschikt over een milieuvergunning, niet wordt voldaan aan alle bepalingen van artikel 33ter, §1, 1° van het Mestdecreet en van de artikelen 2 en 3 van het Vergunningenbesluit van 5 oktober 2001

(...)'.

Artikel 33ter, §1, 1°, c) van het meststoffendecreet bepaalt :

'§ 1. Met betrekking tot de exploitatie van landbouw- en veeteeltinrichtingen gelden de volgende regels :

1° tot en met 31 december 2004:

(...)

c) kan met betrekking tot de diersoorten, bedoeld in artikel 5, geen milieuvergunning als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning worden verleend voor nieuwe veeteeltinrichtingen (...) behoudens wanneer het gaat om een herlokalisatie van een bestaande veeteeltinrichting voortvloeiende uit ruilverkavelingen, landinrichting, natuurinrichting en/of onteigening om openbaar nut en de nieuwe of bijkomende mestproductie niet hoger is dan deze van de definitief stopgezette bestaande veeteeltinrichting'.

Gezien het in casu niet gaat om de herlokalisatie - in het beroepschrift op pagina 4 in fine stelt BOEYKENS Emiel dat hij niet beoogt om de bestaande veestapel onder te brengen in de nieuw op te richten stal doch wel de bestaande veestapel uit te breiden - van de bestaande inrichting (Klarhaagstraat 21) doch wel om de inplanting van een nieuwe inrichting, kan geen milieuvergunning verleend worden.

Artikel 2, § 2, van het vergunningenbesluit dd. 5 oktober 2001 luidt als volgt :

'§2. Ingeval de aanvraag betrekking heeft op een nieuwe veeteeltinrichting of de verhoging van de vergunde mestproductie van een bestaande veeteeltinrichting naar aanleiding van de herlokalisatie van een bestaande veeteeltinrichting voortvloeiende uit een ruilverkaveling, landinrichting, natuurinrichting en/of onteigening om openbaar nut, dient bovendien aan elke van de volgende voorwaarden voldaan te zijn :

1° de aanvrager van de vergunning moet een gemotiveerde verklaring van de instantie die bevoegd is voor de ruilverkaveling, landinrichting of natuurinrichting of onteigening om openbaar nut bijvoegen. In de verklaring moet gemotiveerd worden waarom de herlokalisatie noodzakelijk is en moet bevestigd worden dat er na de herlokalisatie geen verdere veeteeltactiviteiten zullen plaatsvinden op de te herlokaliseren bestaande inrichting,

2° de aanvrager van de vergunning moet eveneens houder zijn van de vergunning van de te herlokaliseren bestaande veeteeltinrichting,

3° de aanvrager moet bij de vergunningsaanvraag een ondertekende en gedateerde verklaring voegen waarin hij verklaart binnen twee jaar na de datum waarop hij de vergunning of de uitbreiding van de vergunning gekregen heeft, de exploitatie van de te herlokaliseren bestaande veeteeltinrichting volledig te zullen stoppen;

4° de totaal te vergunnen productie op de nieuwe veeteeltinrichting of de uitbreiding van de vergunde productie op de bestaande veeteeltinrichting mag niet meer bedragen dan de vergunde productie van de te herlokaliseren bestaande veeteeltinrichting'.

Ook aan de voorwaarden gesteld door voormeld artikel 2, § 2, is niet voldaan.

De aangevraagde vergunning moet hoe dan ook geweigerd worden.

Door in weerwil met de voormelde decretale en reglementaire bepalingen toch de aangevraagde milieuvergunning te verlenen schendt de bestreden beslissing de bepalingen van het meststoffendecreet en haar uitvoeringsbesluiten en is zij om die redenen met onwettigheid gevitieerd.

Deze schending is flagrant en prima facie vaststelbaar zodat het eerste middel kennelijk gegrond is";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord als volgt repliceert :

"In de betwiste beslissing wordt inderdaad overwogen dat niet wordt voldaan aan alle bepalingen van artikel 33ter, § 1, 1° van het Mestdecreet en van de artikelen 2 en 3 van het Vergunningenbesluit van 5 oktober 2001 omwille van het feit dat de inrichting geen bestaande veeteeltinrichting is, dat de vergunningsaanvraag een stijging van de vergunde mestproductie inhoudt en dat niet wordt voldaan aan de bepalingen van het Mestdecreet inzake de jaarlijkse aangifteplicht.

Verweerster stelt hier echter tegenover dat aan de exploitant pas 6 jaar later een definitieve bouwvergunning werd afgeleverd en hij in 1996 een milieuvergunning had kunnen bekomen indien de bouwvergunning toen was verleend geworden.

Aangezien artikel 5.9.3.1. § 2 van Vlarem II (inzake bedrijfsverplaatsingen) niet van toepassing kon gesteld worden op de voorliggende aanvraag en de aangevraagde verplaatsing eigenlijk een milieuhygiënische verbetering inhoudt, heeft verweerster uit billijkheidsredenen de milieuvergunning toch verleend. Zij baseerde zich op een besluit van 12 juli 2002 van de Vlaamse minister van Leefmilieu waarbij om billijkheidsredenen in beroep een milieuvergunning werd verleend voor de exploitatie van een landbouwbedrijf.

(...)"

2.3.1. Overwegende dat het ten tijde van de bestreden beslissing toepasselijk artikel 33ter, § 1, 1°, c, van het meststoffendecreet van 23 januari 1991 bepaalt :

"§1. Met betrekking tot de exploitatie van landbouw- en veeteeltinrichtingen gelden de volgende regels :

1° tot en met 31 december 2004;

(...)

c) kan met betrekking tot de diersoorten, bedoeld in artikel 5, geen milieuvergunning als bedoeld in het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning worden verleend voor nieuwe veeteeltinrichtingen, noch voor veranderingen van bestaande veeteeltinrichtingen die een verhoging van de vergunde mestproductie te berekenen volgens artikel 33bis, § 2 van de bestaande veeteeltinrichting tot gevolg hebben, behoudens wanneer het gaat om een herlocalisatie van een bestaande veeteeltinrichting voortvloeiende uit ruilverkavelingen, landinrichting, natuurinrichting en/of onteigeningen om openbaar nut en de nieuwe of bijkomende mestproductie niet hoger is dan deze van de definitief stopgezette bestaande veeteeltinrichting";

dat artikel 5.9.3.1. van Vlarem II bepaalt dat het verder exploiteren, het exploiteren en/of het veranderen van een veeteeltinrichting uitsluitend is toegelaten onder de voorwaarden bepaald in evengenoemd meststoffendecreet;

2.3.2. Overwegende dat blijkens het bestreden besluit overeenkomstig artikel 33ter, § 1, 1°, c, van het meststoffendecreet de gevraagde milieuvergunning niet kan worden toegekend, maar dat de verwerende partij desalniettemin louter op grond van billijkheidsredenen de vergunning verleent; dat evenwel het geciteerde artikel

33ter, § 1, 1°, c, van het meststoffendecreet aan de vergunningverlenende overheid geen beoordelingsruimte laat; dat zij niet vermag op grond van billijkheidsredenen deze bepaling niet toe te passen en in weerwil van een uitdrukkelijk wettelijk verbod toch een milieuvergunning te verlenen; dat het middel kennelijk gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 14 augustus 2002 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aalst van 22 januari 1996, waarmee aan Emiel BOEYKENS de milieuvergunning wordt geweigerd voor het exploiteren van een rundveebedrijf, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder Aalst, afdeling 10, sectie D, nrs. 110 l2 en 110 m2, aan de Klaarhagestraat te 9310 Aalst, wordt ingewilligd en de vergunning wordt verleend.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen juli tweeduizend en drie, door :

Mevr. M.-R. BRACKE,
A. WIJNANTS,

kamervoorzitter,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.